SPINONE

Oprindelsesland: Italien

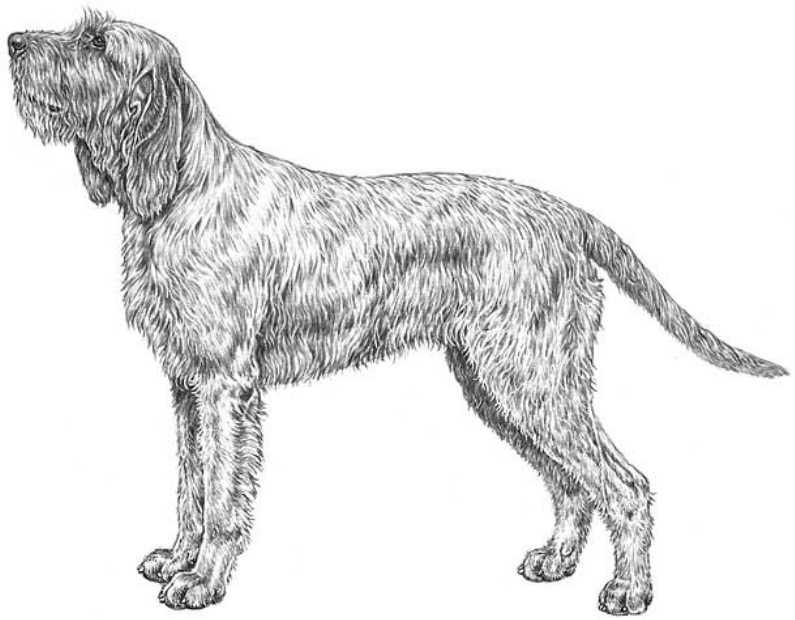
Anvendelse: Stående jagthund

Klassifikation: FCI Gruppe 7 (Stående jagthunde),
Sektion 1,3 (Kontinentale, stående jagthunde af typen "Griffon").
Med brugsprøve

Historie: Man finder i bibliografien beskrivelser, der skildrer en ruhåret hund fra Italien, som går for at være forfaderen til vore dages Spinone. I sin bog "Den fuldkomne jæger" taler Selicourt i 1683 om en "griffon", der kommer fra området Piemonte i Italien. I Middelalderen og det 15. århundrede er en sådan hund ofte blevet gengivet af de store malere. Det bedst kendte maleri er en fresco af Andrea Mantegna i hertugpaladset i Mantua.

Helhedsindtryk: En robust bygget hund, hårdfør og energisk med kraftfuld knoglebygning. Den har veludviklet muskulatur. Pelsen er ruhåret.

Proportioner: Af næsten kvadratisk bygning. Kroppens længde er den samme som skulderhøjden med en tolerance i længden på 1 til 2 cm. Hovedets længde er 4/10 af skulderhøjden. Bredden målt ved kindbensbuerne er mindre end halvdelen af hovedets længde. Lændens længde er lidt kortere end 1/5 af skulderhøjden.

SPINONE

Temperament: Naturlig venlig, lærevillig og tålmodig. Den er en erfaren jæger i alt slags terræn. Den er næsten utrættelig og går uden videre igennem tornet krat eller springer i iskoldt vand. Den har et bemærkelsesværdigt anlæg for et langt og hurtigt trav. Er af natur en fortrinlig apportør.

Hoved: Skallens og næsepartiets overlinier er divergerende.

Skalle: Af oval form. Set forfra har den form som en tagryg med veludviklet nakkeknude og godt markeret issekam. Panden er ikke ret hvælvet – hverken i højden eller fremefter. Øjenbrynsbuerne er ikke udpræget fremtrædende.

Stop: Svagt markeret, men pandefuren er meget tydelig.

Næse: Ligger i forlængelse af næseryggen. Den er fyldig og svampeagtig. Den er meget tyk med en tydelig rundet overkant. Den er rosa/kødfarvet hos hvide hunde, en smule mørkere hos hvid/orange hunde og brun hos roan/kastanje farvede hunde. Set fra siden rager næsen frem foran læberne. Næseborene er store og fremtrædende.

Næseparti: Af samme længde som skallen. Dybden – målt halvvejs – er 1/3 af næsepartiets længde. Set fra siden er den lige eller let konveks. Næsepartiet har parallelle sider, således at det set forfra har en firskåret form. Set fra siden dannes næsepartiets underlinie af overlæben med mundvigen som det laveste punkt.

Læber: Overlæberne er temmelig tynde og danner en åben vinkel under næsen. De er rundede fortil, dækker underlæben og når mundvigen, hvor de danner en tydelig fold.

Kæber, bid: Kraftfulde og normalt udviklede. Underkæbens midterparti er svagt buet. Tandrækkerne er veltilpassede og komplette. Biddet er saksebid eller tangbid.

Kinder: Tørre

Øjne: Store og godt bredt ansatte. Øjenåbningen er næsten rund. Øjenlåget ligger tæt til øjet, der hverken er fremtrædende eller dybtliggende. Øjnene er næsten fremadrettede. Øjenfarven er okker – mere eller mindre mørk afhængig af pelsfarven.

Ører: Af næsten trekantet form og af en sådan længde, at de når højst 5 cm neden for strubens underlinie. I bredde når de fra basis nærmest halsen frem til midt på kindbensbuen. Den forreste kant ligger tæt til kinden – ikke foldet, men drejet indad. Ørespidsen er let rundet. Ørerne bæres til stadighed hængende og kan kun rejses ganske lidt. Ørelapperne er tynde. De er dækket af et tæt hårlag blandet med spredte længere hår, som bliver mere fyldige mod kanterne.

Hals: Kraftfuld og muskuløs med tydelig nakke og harmonisk overgang til skulderen. Længden må ikke være mere end 2/3 af hovedets længde. Halsens omkreds er 1/3 af skulderhøjden. På undersiden ses en kun let udviklet dobbelt løs halshud.

Krop: Næsten kvadratisk

Overlinie: Den typiske overlinie begynder ved den kun let markerede manke og fortsætter i en næsten lige ryg for derefter i en let konveks linie at gå over i det solide og godt hvælvede lændeparti.

Manke: Ikke for fremtrædende. Skuldertoppene sidder langt fra hinanden.

Ryg: Den forreste del er næsten lige – for derefter at stige let mod lænden og afslutte mod bagparten i en blød bue.

Lænd: Let konveks, muskuløs og bred. Bredden er næsten lig med længden.

Kryds: Bredt, langt, muskuløst og skråtliggende med en vinkel på 30 til 35**°,** som viser hoftebenets hældning.

Brystkasse: Når mindst ned til albuerne. Er bredt, dybt og godt rundet på midten, hvor diameteren når sit maksimum og derefter aftager mod brystbenet. Brystet må ikke være kølformet. Ribbenene er godt hvælvede og skrånende med god afstand. De bagerste ribben er lange, skråtliggende og godt rundede.

Underlinie: I brystregionen næsten vandret – derefter stigende let mod bugen

Hale: Naturlig og tyk – især ved roden. Den er uden frynser. Den bæres enten vandret eller hængende og bevæger sig næsten ikke under travet. Hvis den af jagtlige årsager er kuperet – af hensyn til hundens velfærd og for at undgå skader – skal den have en længde på15 til 25 cm fra roden.
NB: Kupering er forbudt i Danmark.

Lemmer:

Forpart: Set forfra er forbenene fuldstændig parallelle og stillet lodret mod jorden. Set fra siden er underarmen lodret og mellemhånden let skråtstillet.

Skuldre: Langt og kraftfuldt. De måler ¼ af skulderhøjden og er skråtliggende ca. 50**°** mod vandret . I forhold til kroppens midterplan ligger toppene af skulderbladene ikke tæt sammen. Skulderen har fuldkommen frie bevægelser og er forsynet med veludviklede muskler. Vinklen skulderblad/overarm er ca. 105**°.**

Overarm: Skråtliggende ca. 60**°** under vandret. Den er placeret i et plan næsten parallel med kroppens midterlinie og er godt muskuløs.

Albuer: Parallel med kroppens midterplan. Albuespidsen er en anelse foran en lodret linie fra toppen af skulderen til jorden. Afstanden fra albuen til jorden er 50 % af skulderhøjden.

Underarm: En smule længere end 1/3 af skulderhøjden og lodret stillet set både forfra og fra siden. Knoglebygningen er robust. Senen på underarmens bagside er kraftig, således at furen mellem senen og benet ses tydeligt.

Håndled: Følger underarmens lodrette linie. Ærtebenet ses tydeligt.

Mellemhånd: Flad. Set forfra i flugt med underarmens lodrette linie. Set fra siden er den let skråtstillet. Dens længde er ca. 1/6 af forbenets længde fra albuen til jorden.

Forpoter: Kompakte og runde. Tæerne godt sluttede og hvælvede. De er dækket af et kort og tæt hårlag – også mellem tæerne. Trædepuderne er tørre og hårde – mere eller mindre pigmenterede alt efter pelsfarven. Kløerne er robuste, krumme og godt pigmenterede – men aldrig sorte.

Bagpart: Set fra siden er lårets bagkant en smule buet, og bagparten er velvinklet. Mellemfoden er stillet lodret mod jorden. Set bagfra er bagbenene parallelt stillede.

Overlår: Længden må ikke være mindre end 1/3 af skulderhøjden. Det er bredt og let skråtstillet. Bagkanten er let buet.

Underlår: En smule længere end overlåret og skråtstillet 55-60**°** under vandret. Den øverste del er forsynet med tør muskulatur. Furen ved akilles-senen er markeret og klart synlig.

Haseled: Har meget brede sider. Afstanden fra haseled til jorden er ca. 1/3 af skulderhøjden. Vinklen underlår/mellemfod er ca. 150**°.**

Mellemfod: Robust og tør. Så lang som afstanden fra haseled til jorden og lodret stillet. På indersiden kan der være en enkelt vildklo.

Bagpoter: Med samme egenskaber som forpoterne – men ofte lidt mere ovale.

Bevægelse: Frie og ubundne skridt. Når den jager, er bevægelsen et langt og hurtigt trav afvekslende med galop.

Hud: Ligger fast til på kroppen og er tyk og tør. Den er tyndere på hovedet, ved struben, i lysken og armhulerne og på kroppens bageste del. Ved albuerne føles den blød. Der skal være to hudfolder (løs halshud), som udgår fra underkæbens to grene og fortaber sig ved den øverste del af halsen. Når hovedet bæres lavt, bemærker man lige netop

en fold, der fra yderste øjenkrog går ned over kinden. Denne fold har på bagkanten en tot hår. Hudens pigmentering varierer med farven på aftegningerne.

Pels:

Hårlag: På kroppen er pelsen 4-6 cm lang. Den er kortere på næseryggen, på hovedet, foran på benene og på poterne. På bagsiden af benene er pelsen mere busket – men aldrig med faner. På øjenbrynsbuerne og læberne findes lange grove hår, der danner øjenbryn, moustacher og et busket skæg. Pelsen er stiv, hård og tæt og næsten flatliggende. Der er ingen underuld.

Farve: Rent hvid, hvid med orange aftegn, hvid-spættet med orange, hvid med brune (kastanje) aftegn, orange-spættet eller brun-spættet (kastanje). Den foretrukne brune nuance er som farven på en kapucinermunks kutte. Ikke tilladte farver er: Trefarvet, tan-farvede aftegn og sort i enhver kombination.

Størrelse:

Skulderhøjde:	Hanner	60-70 cm
	Tæver	58-65 cm
Vægt:	Hanner	32-37 kg
	Tæver	28 30 kg

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indvirkning på hundens sundhed og velbefindende og dens evne til at udføre sit oprindelige arbejde.

- Tynd hale, der bøjer ind over ryggen

Diskvalificerende fejl:

- Aggressive eller for sky hunde
- Enhver hund, der viser fysiske eller psykiske abnormiteter, skal diskvalificeres.
- Skallens og næseryggens overlinier konvergerende
- Næsen med total pigmentmangel
- Konkav næseryg
- Overbid eller udpræget underbid
- Glasøjne
- Sorte pigmentpletter på huden
- Pelsen trefarvet, tan-farvede aftegn eller sort i enhver kombination

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk bygning bør anvendes i avlen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker hundens sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl.

SPINONE

Ω Ω Ω

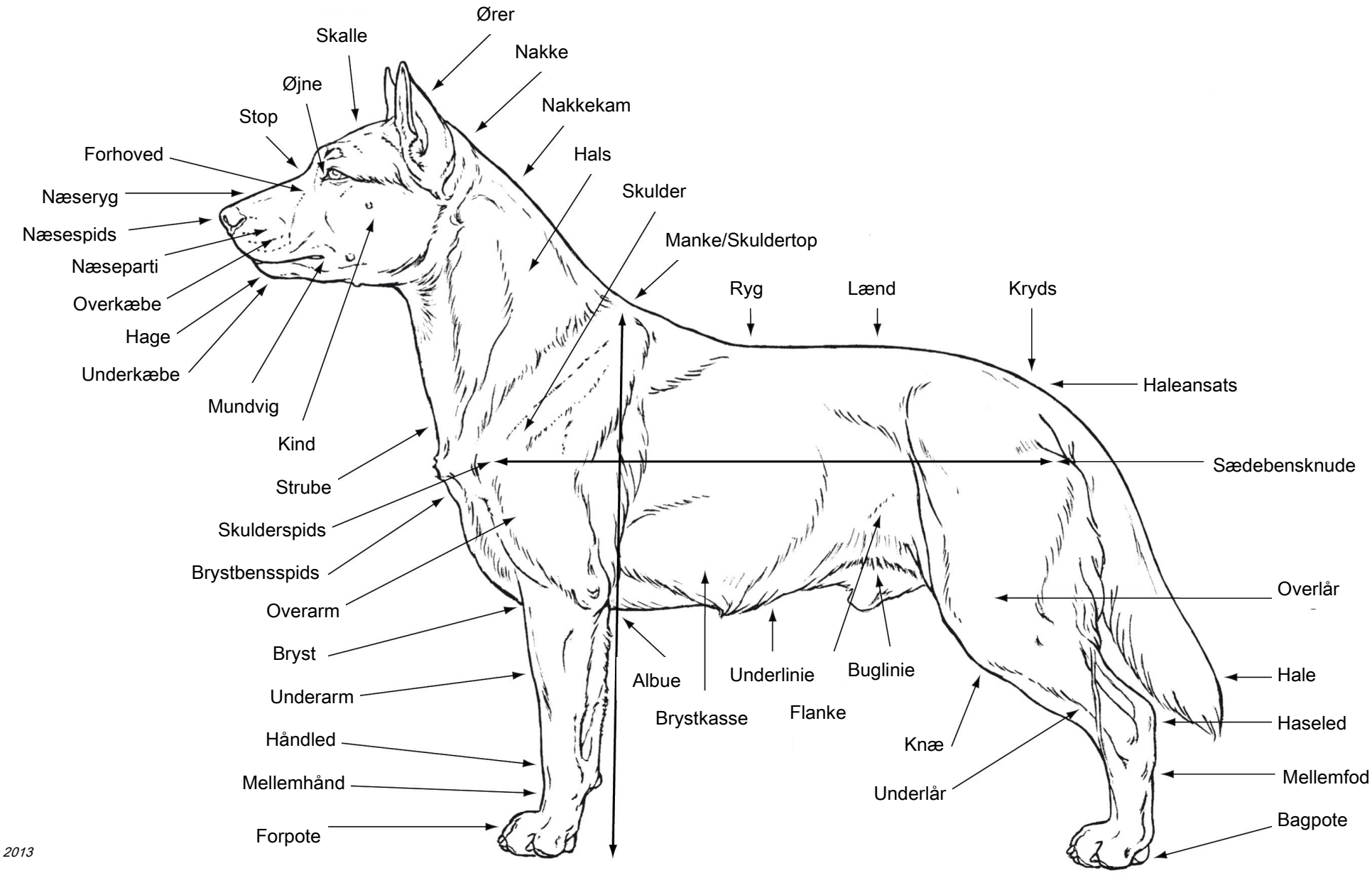
Standarden udgivet af FCI 17. DECEMBER 2015

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

MARTS 2016

¤ ¤ ¤ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i SEPTEMBER 1995 ¤ ¤ ¤

Anatomiske træk

Bystrup 2013